

BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE
den 10 juli 2000 *

I mål T-54/00 R,

Federación de Cofradías de Pescadores de Guipúzcoa, San Sebastián (Spanien),

Federación de Cofradías de Pescadores de Vizcaya, Bilbao (Spanien),

Federación de Cofradías de Pescadores de Cantabria, Santander (Spanien),

och

59 sökande, vilkas namn anges i bilagan,

förterädda av advokaterna R. García-Gallardo Gil-Fournier, Madrid och D. Domínguez Pérez, Coruña samt advokatkontoret S. J. Berwin och Co., 19, square de Meeûs, Bryssel (Belgien),

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av J. Carbery, I. Díez Parra och Sims-Robertson, rättstjänsten, samtliga i egenskap av ombud, delgivningsadress:

* Rättegångsspråk: spanska.

Europeiska investeringsbanken, direktoratet för rättsfrågor, generaldirektören A. Morbilli, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg,

svarande,

angående en ansökan om uppskov med verkställigheten av rådets förordning (EG) nr 2742/1999 av den 17 december 1999 om fastställande för år 2000 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs samt om ändring av förordning (EG) nr 66/98 (EGT L 341, s. 1), i den mån det föreskrivs att den kvot för ansjovis som tilldelats Portugal i ICES-områdena IX, X, CECAF 34.1.1 får delvis fiskas i den franska delen av ICES-delområde VIII, eller varje annan interimistisk åtgärd som förstainstansrätten anser nödvändig,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande

Beslut

Tillämpliga bestämmelser och förfarande

- 1 I rådets förordning (EG) nr 2742/1999 av den 17 december 1999 om fastställande för år 2000 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs samt om

ändring av förordning (EG) nr 66/98 (EGT L 341, s. 1) fastställs totala tillåtna fångstmängder (nedan kallade TAC) av vissa fiskbestånd, däribland ansjovis. TAC för ansjovis har fastställts i bilaga D enligt följande:

	Totalt	Frankrike	Spanien	Portugal
Zon: VIII	16 000	1 600	14 400	—
Zon: IX, X, CECAF 34.1.1	10 000	—	4 780	5 220

- 2 Sedan 1995 har republikerna Frankrike och Portugal utbytt fiskekvoter. Enligt punkt 1.1. i bilaga IV till rådets förordning (EG) nr 685/95 av den 27 mars 1995 om administreringen av fiskeinsatsen med avseende på vissa fiskezoner och -resurser i gemenskapen (EGT L 71, s. 5), kan dessa utbyten ”förnyas genom tyst samförstånd för perioden 1995 till 2002 under förbehåll av att varje medlemsstat har möjlighet att ändra villkoren varje år vid det årliga fastställandet av totala tillåtna fångstmängder (TAC) och kvoter”. Med beaktande av dessa utbyten har rådet i bilaga I D till förordning nr 2724/1999 särskilt medgivit att den kvot på 5 220 ton ansjovis som tilldelats Portugal får fiskas upp till 3 000 ton i vatten som tillhör ICES-delområde VIII och som faller under Republiken Frankrikes överhöghet eller jurisdiktion.

- 3 Till följd av den oro som uttryckts av forskare beträffande det aktuella beståndet av ansjovis och dess utveckling har den TAC som fastställts för denna art i ICES-

delområde VIII för år 2000 sänkts kraftigt jämfört med vad som fastställts de föregående åren.

- 4 Tre sammanslutningar bestående av redare som äger fartyg och som fiskar eller som kan komma att fiska ansjovis i ICES-delområde VIII (nedan kallade de tre sammanslutningarna) och 59 redare (fysiska personer, andelsföretag och företag) från de spanska provinserna Asturias, Coruña, Pontevedra och Lugo (nedan kallade de 59 redarna) har genom ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 11 mars 2000, med stöd av artikel 230 fjärde stycket EG väckt talan om dels ogiltigförklaring av förordning nr 2742/1999, i den mån det föreskrivs under den nionde rubriken i dess bilaga I D att kvoten för ansjovis på 5 220 ton som tilldelats Portugal i ICES-områdena IX, X, CECAF, 34.1.1 får fiskas upp till 3 000 ton i vatten som tillhör ICES-delområde VIII och som faller under Frankrikes överhöghet eller jurisdiktion, dels om konstaterande av att punkten 1.1 i bilaga IV till förordning nr 685/95 är rättsstridig.
- 5 Sökandena har även genom särskild handling, som inkom till förstainstansrättens kansli den 14 mars 2000, begärt uppskov med verkställigheten av förordning nr 2742/1999, i den mån det föreskrivs under den nionde rubriken i dess bilaga I D (nedan kallad den omtvistade bestämmelsen) att kvoten för ansjovis på 5 220 ton som tilldelats Portugal i ICES-områdena IX, X, CECAF, 34.1.1 får fiskas upp till 3 000 ton i vatten som tillhör ICES-delområde VIII och som faller under Frankrikes överhöghet eller jurisdiktion eller att förstainstansrätten skall föreskriva varje annan interimistisk åtgärd som den anser nödvändig.
- 6 Rådet inkom den 27 mars 2000 med sitt yttrande avseende denna begäran om interimistiska åtgärder.

- 7 Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av juridiske rådgivaren T. Van Rijn och J. Guerra, rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: C. Gómez de la Cruz, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg, har genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 31 mars 2000 ansökt om att få intervensera till stöd för rådets yrkanden både avseende talan i huvudsaken och avseende talan om interimistiska åtgärder.
- 8 Comunidad Autónoma del País Vasco, företrädd av advokaterna R. García-Gallardo Gil-Fournier, Madrid, D. Domínguez Pérez, Coruña och G. Pérez Olmo, Barcelona samt advokatkontoret S.J. Berwin och Co., 19, square de Meeûs, Bryssel (Belgien), har genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 3 april 2000 ansökt om tillåtelse att intervensera till stöd för sökandens yrkanden avseende talan om interimistiska åtgärder.
- 9 Dessa ansökningar om intervention har i enlighet med artikel 116.1 i förstainstansrättens rättegångsregler delgivits parterna, vilka har beretts tillfälle att yttra sig om dessa ansökningar under sammanträdet.
- 10 Förstainstansrättens kansli har genom skrivelser av den 4 april 2000 inbjudit interventionssökandena att närvara vid sammanträdet och de har delgivits begäran om interimistiska åtgärder samt rådets yttrande avseende denna begäran.
- 11 Parterna och interventionssökandena hördes den 6 april 2000.

- 12 Rådet har, genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 18 maj 2000, med stöd av artikel 114 i rättegångsreglerna framställt en invändning om rättegångshinder mot ansökan om ogiltigförklaring.

Rättslig bedömning

Ansökningarna om intervention

- 13 Enligt artikel 37 första stycket i EG-stadgan för domstolen, som enligt artikel 46 första stycket i samma stadga skall tillämpas på förfarande vid förstainstansrätten, får medlemsstaterna och gemenskapens institutioner intervensera i tvister inför förstainstansrätten. Kommissionens ansökan om intervention skall följaktligen beviljas, då denna ansökan har gjorts i enlighet med artikel 115 i rättegångsreglerna.
- 14 Angående interventionsansökan som gjorts av Comunidad Autónoma del País Vasco skall det påpekas att enligt artikel 37 andra stycket i EG-stadgan, som också tillämpas vid förfaranden vid förstainstansrätten, är rätten att intervensera förbehållen personer som har ett berättigat intresse av utgången av tvisten.
- 15 I detta hänseende framgår det av fast rättspraxis att begreppet berättigat intresse av utgången av tvisten skall förstås som ett direkt och faktiskt intresse av

utgången i förhållande till själva yrkandena (beslut av förstainstansrättens ordförande av den 3 juni 1999 i mål T-138/98, ACAV m.fl. mot rådet, REG 1999, s. II-1797, punkt 14 och där angiven rättspraxis). Det skall särskilt kontrolleras att intervenienten är direkt berörd av den omtvistade rättsakten och att denne har ett berättigat intresse av utgången av tvisten.

- 16 Till stöd för sin interventionsansökan har Comunidad Autónoma del País Vasco i huvudsak gjort gällande att den har ett berättigat intresse av att intervensera i det förevarande målet, eftersom dess ekonomiska och sociala struktur huvudsakligen är beroende av fiskeindustrin. Genom att hänvisa till sin oberoende ställning och till sina befogenheter samt till lydelsen av den spanska grundlagen från år 1978 har Comunidad Autónoma País Vasco gjort gällande att den har som uppgift att försvara sin ställning och sina intressen inte bara inför nationella organ utan även inför internationella organ, vilkas beslut kan komma att påverka deras situation, såsom är fallet i förevarande talan.
- 17 I detta hänseende skall det påpekas att det inte har visats att Comunidad Autónoma del País Vascos ekonomiska och sociala struktur i dess helhet är beroende av verksamheter inom fiskeindustrin (jämför beslutet i det ovannämnda målet ACAV m.fl. mot rådet, punkt 20). Enligt de uppgifter som lämnats av interventionssökandena under sammanträdet bidrar fiskeindustrin i snäv bemärkelse endast med 1 procent till BNP och till Comunidad Autónoma del País Vascos totala sysselsättning. Även om varje arbetstillfälle till sjöss ger upphov till 3,5 arbetstillfällen på land, vilket Comunidad Autónoma del País Vasco har hävdat, kan inte påståendet om att dess ekonomiska och sociala struktur huvudsakligen är beroende av fisket godtas.
- 18 Av det ovan sagda följer att Comunidad Autónoma del País Vasco inte har visat att den har ett direkt och faktiskt intresse av utgången i förhållande till själva yrkandena, vilket medför att interventionsansökan skall avslås.

Upptagande till sakprövning

- 19 Med tillämpning av bestämmelserna i artiklarna 242 EG och 243 EG och artikel 4 i rådets beslut 88/591/EKSG, EEG, Euratom av den 24 oktober 1988 om upprättande av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (EGT L 319, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 2, s. 89) ändrad genom rådets beslut 93/350/Euratom, EKSG, EEG av den 8 juni 1993 (EGT L 144, s. 21; svensk specialutgåva, område 1, volym 3, s. 21), kan förstainstansrätten förordna om uppskov med verkställighet av den ifrågasatta rättsakten eller föreskriva nödvändiga interimistiska åtgärder, om den anser att omständigheterna så kräver.
- 20 I artikel 104.1 första stycket i rättegångsreglerna föreskrivs att en ansökan om uppskov med verkställigheten av en rättsakt endast kan prövas om sökanden har väckt talan om prövning av denna rättsakt vid förstainstansrätten. Denna bestämmelse är inte endast en formföreskrift utan förutsätter att talan i sak, som ansökan om interimistiska åtgärder hänför sig till, verkligen kan prövas av förstainstansrätten.
- 21 Enligt fast rättspraxis skall frågan huruvida talan kan tas upp till sakprövning i princip inte prövas i ett interimistiskt förfarande, för att inte föregripa prövningen av sakfrågan i målet. Det kan emellertid visa sig nödvändigt att fastställa om vissa omständigheter föreligger som omedelbart gör det möjligt att dra slutsatsen att talan rörande huvudsaken, som ansökan om interimistiska åtgärder hänför sig till, kan prövas, när det, såsom i detta fall, har hävdats att det är uppenbart att en sådan talan skall avvisas (se beslut av förstainstansrättens ordförande av den 15 februari 2000 i mål T-1/00 R, Hölzl m.fl. mot kommissionen, REG 2000, s. II-251, punkt 21 och där angiven rättspraxis).

- 22 I förevarande mål anser förstainstansrätten att det finns anledning att pröva huruvida det är uppenbart att talan om ogiltigförklaring inte kan tas upp till sakprövning.
- 23 Eftersom sökandena inte bestrider att förordningen, i vilken den omtvistade bestämmelsen ingår, på grund av sin beskaffenhet och syfte har en allmän giltighet, finns det anledning att undersöka om de har inkommit med uppgifter som möjliggör att fastställa att de ändå är direkt och personligen berörda av den ifrågasatta rättsakten eller bestämmelsen (domstolens domar av den 16 maj 1991 i mål C-358/89, Extramet Industrie mot rådet, REG 1991, s. I-2501, punkt 13 och av den 18 maj 1994 i mål C-309/89, Codorniu mot rådet, REG 1994, s. I-1853, punkt 19; svensk specialutgåva, volym 15, s. 141). I detta hänseende skall det påpekas att de berörda ekonomiska aktörerna är personligen berörda när den ifrågasatta rättsakten eller bestämmelsen påverkar dem på grund av vissa utmärkande egenskaper som skiljer dem från alla andra personer och därigenom försätter dem i ställning som motsvarar den som gäller för en person som beslutet är riktat till (se ovannämnda dom i målet Codorniu mot rådet, punkt 20).
- 24 Eftersom talan om ogiltigförklaring har väckts av 59 redare och tre sammanlutningar som företräder redarnas gemensamma intressen, finns det anledning att i tur och ordning undersöka de båda gruppernas talerätt.

Huruvida den talan som väckts av de 59 redarna kan upptas till sakprövning

- 25 De 59 redarna har gjort gällande att de är direkt och personligen berörda av den omtvistade bestämmelsen och den förordning som bestämmelsen är en del av, oaktat deras normativa karaktär.

- 26 De 59 redarna anser att de berörs direkt och personligen av den omtvistade bestämmelsen, eftersom denna avser en fullständig reglering som inte lämnar något utrymme för skönsmässig bedömning för medlemsstaternas nationella myndigheter. Den omtvistade bestämmelsen fastställer nämligen den högsta tillåtna mängd som får fiskas i den berörda zonen, och de spanska och franska myndigheterna begränsar sig till att bevilja licenser inom denna ram.
- 27 De 59 redarna anser även att de är personligen och direkt berörda, eftersom den omtvistade bestämmelsen har antagits med stöd av artikel 8.4 i rådets förordning (EEG) nr 3760/92 av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk (EGT L 389, s. 1; svensk specialutgåva, område 4, volym 4, s. 154). För att anta en liknande bestämmelse skall institutionerna beakta aktörernas intressen. Denna skyldighet har enligt dem kodifierats i artiklarna 2 och 4.1 i samma förordning. De 59 redarna drar därav slutsatsen att rådet och kommissionen har beaktat de spanska aktörernas situation vid antagandet av den omtvistade bestämmelsen (domstolens domar av den 17 januari 1985 i mål 11/82, Piraiki-Patraiki mot kommissionen, REG 1985, s. 207, av den 26 juni 1990 i mål C-152/88, Sofrimport mot kommissionen, REG 1990, s. I-2477 och av den 11 februari 1999 i mål C-390/95 P, Antillean Rice Mills m.fl., REG 1999, s. I-769, punkterna 25—30).
- 28 Redarna har tillagt att den omtvistade bestämmelsen är tillämplig på en sluten krets, eftersom den endast berör Republiken Portugal, Republiken Frankrike och Konungariket Spanien. Eftersom endast de två senast nämnda staterna får fiska i ICES-delområde VIII reduceras kretsen till att avse dessa två stater. De spanska yrkesfiskarna är de enda som drabbas av överlåtelsen av kvoten, eftersom de tillsammans med de franska yrkesfiskarna är de enda som tillåts fiska i denna zon, och för de franska yrkesfiskarna utgör överlåtelsen av kvoten en förmån. Härav följer att de spanska redarna som fiskar i ICES-delområde VIII är de enda som har ett intresse av att den omtvistade bestämmelsen ogiltigförklaras.

- 29 Vad gäller argumentet att de 59 redarna skulle vara personligen berörda finns det anledning att påpeka att artikel 2 i förordning nr 3760/92 har följande lydelse:

”1. De allmänna målen för den gemensamma fiskeripolitiken skall i fråga om utnyttjandet vara att skydda och bevara de levande marina akvatiska resurser som är tillgängliga och får utnyttjas och att se till att dessa resurser långsiktigt utnyttjas på ett ändamålsenligt och ansvarsfullt sätt under de ekonomiska och sociala förhållanden som passar sektorn, varvid hänsyn skall tas till följderna för det marina ekosystemet och särskilt till producenternas och konsumenternas behov.

I detta syfte införs därför ett gemenskapssystem för styrning av utnyttjandet som skall göra en varaktig balans mellan resurserna och utnyttjandet av dem möjlig inom de olika fiskeområdena.

...”

Artikel 4 i förordningen lyder som följer:

” 1. För att säkerställa att fiskeresurserna utnyttjas på ett hållbart, ändamålsenligt och ansvarsfullt sätt skall rådet, om inte annat fastställts, enligt förfarandet i artikel 43 i fördraget införa gemenskapsbestämmelser om villkor för tillträde till farvatten och fiskeresurser och för utnyttjandet av dem. Dessa bestämmelser skall

bygga på tillgängliga biologiska, socioekonomiska och tekniska analyser, särskilt de rapporter som utarbetats av den kommitté som anges i artikel 16.

...”

- 30 Det är riktigt att enligt fast rättspraxis kan en institutions skyldighet, enligt särskilda bestämmelser, att beakta de följder som den rättsakt som den avser att anta kan få för vissa enskilda medföra att dessa individualiseras (förstainstansrättens dom av den 27 april 1995 i mål T-12/93, CCE de Vittel m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-1247, punkt 36, av den 17 juni 1998 i mål T-135/96, UEAPME mot rådet, REG 1998, s. II-2335, punkt 69 och dess beslut av den 30 september 1997 i mål T-122/96, Federolio mot kommissionen, REG 1997, s. II-1559, punkt 59).
- 31 De två bestämmelser som åberopats av de 59 redarna har dock som enda syfte att fastställa den ram, inom vilken rådet, på förslag av kommissionen, kan införa gemenskapsbestämmelser om villkor för tillträde till farvatten och fiskeresurser och för utnyttjandet av dem, vilket medför att de nämnda bestämmelserna endast på ett allmänt sätt avser de ekonomiska aktörerna inom fiskeindustrin.
- 32 Angående argumentet att den omtvistade bestämmelsen endast är tillämplig med avseende på en sluten krets av ekonomiska aktörer, framgår det av akten att även om de tre sammanslutningarna och de 59 redarna, enligt ansökan om interimistiska åtgärder, företräder samtliga innehavare av en fiskelicens för ansjovis i den berörda zonen vilka påverkas negativt av den omtvistade bestämmelsen, då det rör sig om de aktörer som har beviljats licens av de spanska myndigheterna för det första kvartalet, är antalet fartyg som angivits i den förevarande ansökan om interimistiska åtgärder större än det antal fartyg som vid tillfället för ansökans inlämnande faktiskt hade ett tillstånd för det första kvartalet 2000, på grund av att man vid beräkningen även inkluderat de fartyg

för vilka det anmälts ett intresse av att ansöka om ett tillstånd för det andra kvartalet.

33 Eftersom antalet licenser för fiske av ansjovis i ICES-delområde VIII kan variera från kvartal till kvartal beroende på de ekonomiska aktörernas ansökningar, utgör de spanska yrkesfiskare med licens att fiska ansjovis i ICES-delområde VIII en grupp vars sammansättning kan variera och inte en sluten krets. I alla händelser skall det konstateras att även, eller kanske till och med först och främst, de franska och portugisiska yrkesfiskare som fiskar ansjovis i den berörda zonen påverkas av den omtvistade bestämmelsen.

34 Följaktligen är de 59 redarna inte personligen berörda av den omtvistade bestämmelsen. Utan att det är nödvändigt att undersöka om de är direkt berörda av den omtvistade bestämmelsen skall det fastställas att de 59 redarnas talan om ogiltigförklaring enligt 230 fjärde stycket EG inte kan upptas till sakprövning.

Huruvida den talan som väckts av de tre sammanslutningarna kan upptas till sakprövning

35 Det skall påpekas att sammanslutningarna uteslutande har gjort gällande att de har talerätt, eftersom deras medlemmar har talerätt.

36 Enligt fast rättspraxis skall inte en förening som bildats i syfte att främja en grupp rättssubjekts kollektiva intressen anses vara personligen berörd, i den mening som avses i artikel 230 fjärde stycket EG, av en rättsakt som påverkar denna grupp

allmänna intressen, och följaktligen kan inte en sådan förening väcka talan om ogiltighetsförklaring då dess medlemmar inte var för sig har talerätt (domstolens dom av den 14 december 1962 i de förenade målen 19/62, 20/62, 21/62, 22/62, Fédération nationale de la boucherie en gros et du commerce en gros des viandes m.fl. mot rådet, REG 1962, s. 943, och av den 2 april 1998 i mål C-321/95, Greenpeace Council m.fl. mot kommissionen, REG 1998, s. I-1651, punkterna 14 och 29). De 59 redarna kan i enlighet med vad som konstaterats ovan inte anses personligen berörda av den omtvistade bestämmelsen. Härav följer att i den mån det inte har kunnat fastställas att medlemmarna av de tre sammanslutningarna befinner sig i en situation som skiljer sig från de 59 redarnas situation kan en talan som väckts av dessa sammanslutningar inte upptas till sakprövning.

37 Härav följer att förstainstansrätten i det förevarande fallet inte anser att sammanslutningarna berörs personligen av den omtvistade bestämmelsen. Utan att det är nödvändigt att undersöka om de är direkt berörda av denna skall det fastställas att deras talan om ogiltigförklaring med stöd av artikel 230 fjärde stycket EG inte kan upptas till sakprövning.

38 Av det ovan sagda följer att det är uppenbart att talan i huvudsaken, som avser ogiltigförklaring av förordning nr 2742/1999 i den del som avser den omtvistade bestämmelsen, inte kan prövas i sak.

39 Följaktligen skall förevarande begäran om interimistiska åtgärder avvisas.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

- 1) Kommissionen tillåts intervensera i mål T-54/00 R till stöd för svarandens yrkanden.
- 2) Comunidad Autónoma del País Vascos ansökan om intervention i mål T-54/00 avslås.
- 3) Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.
- 4) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Luxemburg den 10 juli 2000

H. Jung

Justitiesekreterare

B. Vesterdorf

Ordförande